

ГАНЖУРОВ Семен Михайлович

Перший ректор
інституту, декан
загальнотехнічного
факультету (1962–1969)

Народився 17 лютого 1927 р. у с. Шахів Стрешинського району Гомельської області (Білорусь). Трудову діяльність розпочав 17-річним юнаком у березні 1944 р. як матрос військово-відновлювального загону Дніпровсько-Двінського басейнового управління. Того ж року закінчив у Москві курси водолазів і продовжив працювати за отриманим фахом.

Навчався у Львівському поліграфічному технікумі, одночасно відвідуючи вечірню середню школу.

У 1947 р. Семен Ганжуров вступив до Українського поліграфічного інституту ім. Івана Федорова (Львів) і успішно закінчив виш у 1954 р. Як одного із кращих

випускників, його залишили працювати асистентом кафедри поліграфічних машин.

5 червня 1962 р. наказом № 134 ректора Українського поліграфічного інституту В. Г. Шпіці старший викладач Семен Михайлович Ганжуров був призначений деканом новоствореного загальнотехнічного факультету у м. Хмельницькому.

Під його керівництвом факультет поступово розбудовувався і в січні 1966 р. набув статусу філії інституту, а в 1967 р. перетворився на Хмельницький технологічний інститут побутового обслуговування.

С. М. Ганжуров приділяв багато уваги розвитку наукових досліджень в інституті, водночас дбаючи про власний науковий рівень. Ще в листопаді 1962 р. він захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук і успішно працював над проблемами вдосконалення основ вітчизняної поліграфії, став автором низки винаходів.

Семен Михайлович був засновником і першим завідувачем кафедри загальноінженерних дисциплін, яка згодом стала базою для створення інших: деталей машин, технології машинобудування, опору матеріалів.

За самовіддану адміністративну, творчу, науково-педагогічну і громадську діяльність С. М. Ганжуров нагороджений двома медалями, відзначений почесними грамотами Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР, а також місцевого керівництва.

КАРПИЛЕНКО Михайло Іванович

Ректор інституту
(1969–1974)

Народився 30 вересня 1924 р. у с. Леньки Благовіщенського району Алтайського краю (Росія). Після успішного закінчення у 1942 р. Леньківської середньої школи поповнив лави Радянської армії, у якій прослужив до 1947 р.

Упродовж 1947–1952 рр. навчався у Донецькому (тоді Сталінському) індустріальному інституті за фахом «Гірнична справа», після закінчення якого два роки працював начальником відділу техніки безпеки на машинобудівному заводі ім. С. М. Кірова у Горлівці.

З 1954 р. Михайло Іванович на викладацькій роботі: спочатку в Горлівському індустріальному технікумі, а з 1960 року — у Донецькому політехнічному інституті (нині Донецький національний технічний університет).

У 1965 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук.

Протягом 1960–1969 р. М. І. Карпиленко обіймав посаду декана Горлівського загальнотехнічного факультету, який за час його керівництва став великою філією Донецького політехнічного інституту.

Із 30 червня 1969 р. до 1 грудня 1974 р. був ректором Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування.

Згодом сам Михайло Іванович згадував, що це були напружені, але водночас і творчі, результативні роки, адже колектив інституту дуже сумлінно ставився до розвитку свого молодого навчального закладу.

За період керівництва Михайла Івановича Карпиленка інститут перейшов із третьої у першу категорію, був затверджений генеральний план його розвитку, за яким побудовано головний навчальний корпус, два гуртожитки на 1336 місць, будинок побуту, впорядковано територію, спроектовано спортивний комплекс.

У 1970 р. було відкрито підготовче відділення із планом прийому 100 осіб, а в 1973 р. — інженерно-економічний факультет. Водночас створювалися й оснащувалися новою технікою обчислювальні лабораторії, кількість науково-технічної та художньої літератури в інститутській бібліотеці сягнула 200 тис., покращувався рівень викладання на Кам'янець-Подільському загально-технічному факультеті.

Як учений М. І. Карпиленко плідно працював над проблемами підвищення міцності й довговічності черпакових вантажних машин, іншої гірничої техніки. Низку робіт він присвятив підготовці кадрів вищої кваліфікації для служби побуту.

Займався також громадською діяльністю, був головою міської організації товариства «Знання». За сумлінність і успіхи в роботі нагороджений медаллю «За трудову доблесть», відзначений чотирма почесними грамотами і двома подяками Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти України та органів місцевої влади.

СІЛІН Радомир Іванович

Ректор інституту, університету (1974–2001)

Народився 27 вересня 1931 р. у Курську (Росія). З липня 1943 по серпень 1945 р. був рядовим топографічної служби у військах Другого Українського фронту, пройшовши бойовий шлях від Харкова до Відня. За мужність і відвагу в боях 14-літній хлопець отримав медалі «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.».

У 1951 р. зі срібною медаллю закінчив у Львові середню школу і вступив на механічний факультет Львівського політехнічного інституту (нині Національний університет «Львівська політехніка»), закінчивши і його із відзнакою у 1956 р. Як одного із кращих випускників Радомира Сіліна залишили у виші — на посаді асистента кафедри.

У 1962 р. він захистив кандидатську, а 1973 р. — докторську дисертацію і на початку грудня 1974 р. очолив Хмельницький технологічний інститут побутового обслуговування, який тоді мав лише семирічну історію. Подальший розвиток вишу й перетворення його на знаний освітній, науковий і культурний центр Подільського регіону був проблематичний, незважаючи на те, що попередники Р. І. Сіліна зробили багато для становлення інституту. На той час Радомир Іванович був єдиним доктором наук у виші.

З ініціативи ректора почалася реалізація розроблених ним двох пріоритетних комплексних цільових довгострокових програм: «Матеріально-технічна база» і «Науково-педагогічні кадри», а також були розроблені й інші програми: «Навчальний процес», «Науково-дослідна робота», «Соціальний розвиток». Водночас він здійснив кадрові перестановки в керівництві інституту, і це була перша спроба розпочати створення команди із числа керівників різних рівнів, яка була б задіяна в розробці планів розвитку навчального закладу вищої освіти і в організації їх виконання. В усі наступні роки Р. І. Сілін наполегливо й

послідовно удосконалював якісний склад своєї команди для забезпечення її ефективної роботи.

Неоціненною заслугою Радомира Івановича на посаді ректора стало формування стабільного, працездатного, дружнього, ініціативного, перспективного колективу викладачів та співробітників, що можуть працювати в умовах жорсткої конкуренції. «Я дуже пишаюся тим, що мені випала доля працювати з такими людьми. Як керівник університету, я відчував відповідальність за кожного, хто чесно виконував свої обов'язки, — зазначає професор Радомир Сілін. — Адже наш результат складався з великої кількості маленьких перемог кожного працівника. Лише професіоналізм та відданість справі давали нам загальний позитивний результат».

Восени 2001 р. професор Р. І. Сілін передав ректорські повноваження своєму вихованцеві, доктору технічних наук, професору М. Є. Скибі, і з цього часу працює радником ректора.

Радомир Сілін — провідний учений у галузі автоматичної та автоматизації виробничих процесів: опублікував більше 250 наукових праць, зокрема 8 монографій. Він отримав 49 авторських свідоцтв на винаходи, обраний академіком Академії інженерних наук України, Технологічної академії України, Міжнародної академії інформатизації, Української академії триботехніки, президентом Національного комітету України з питань машинознавства. Водночас найголовнішим здобутком Радомира Сіліна залишається виховання наукової еліти — докторів та кандидатів наук, які є окрасою Хмельницького університету та подільського регіону.

Р. І. Сілін — заслужений працівник освіти України, Людина року (2000), Людина тисячоліття — увійшов у список 500 найвпливовіших людей планети, йому присвоєно звання «Почесний громадянин міста Хмельницького». Його відзначено 17-ма високими урядовими нагородами, серед яких — ордени «Великої Вітчизняної війни» II ст., «За мужність» III ст., «За заслуги» III і II ст.

СКИБА Микола Єгорович

Ректор університету (з 2001 р.)
Заслужений працівник народної освіти України,
член-кореспондент Національної академії педагогічних наук
України, доктор технічних наук, професор

Народився 15 грудня 1949 р. у с. Камінь на Сумщині. З 1957 до 1967 р. навчався у Камінській середній школі, яку закінчив зі срібною медаллю.

У 1967–1972 рр. Микола Єгорович отримав освіту у Київському технологічному інституті легкої промисловості, де радою механічного факультету був рекомендований до вступу в аспірантуру.

На початку 1970-х років розпочалася активна співпраця науково-педагогічних колективів Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування та Київського технологічного інституту легкої промисловості (КТІП), зокрема у сфері підготовки молодих науково-педагогічних працівників. Одним із доленосних результатів цієї співпраці став розподіл на роботу після закінчення аспірантури при КТІП у 1975 р. Скиби Миколи Єгоровича до Хмельницького інституту на посаду асистента кафедри машин і апаратів.

Час утвердження Миколи Скиби як викладача збігся з періодом становлення кафедри машин і апаратів легкої промисловості як структурної одиниці інституту. Тому молодий спеціаліст із головою поринув у проблеми, пов'язані зі створенням матеріальної і лабораторної бази кафедри, розробкою навчальних курсів і навчально-методичного забезпечення, проведенням навчальних і виробничих практик, організацією дипломного проектування та випуску фахівців, впровадженням наукових досліджень.

Завдяки цілеспрямованій роботі науковців кафедри, а особливо Миколи Єгоровича, налагодилися та розширилися творчі наукові зв'язки кафедри з галузевим науководослідним інститутом Міністерства побутового обслуговування України. Саме на цій ділянці він виявив себе здібним організатором наукових досліджень. Так молодий викладач потрапив у середовище, де здобував необхідний науково-педагогічний досвід і продовжував розвивати в собі найкращі професійні якості.

Першим вагомим здобутком у науково-педагогічній діяльності М. Є. Скиби був захист у 1980 р. кандидатської дисертації, що стало потужним імпульсом для подальшої самоосвіти, активізації наукової і педагогічної роботи. У 1983 р. його обрали на посаду доцента кафедри машин і апаратів легкої промисловості, а в 1985 р. ВАК України присвоїв М. Є. Скибі вчене звання доцента.

Лідерські якості молодого вченого не залишилися без уваги ректора інституту проф. Р. І. Сіліна. Саме тоді виникла проблема організації в інституті навчання іноземних студентів і потрібна була людина, яка могла б очолити організацію підготовки іноземних студентів на якісно новому рівні. Вибір ректора зупинився на М. Є. Скибі, і в жовтні 1985 р. Миколу Єгоровича призначили деканом факультету з роботи з іноземними студентами. Це була дуже відповідальна і незнайома на той час ділянка роботи у вищій, з якою очільник факультету впорався блискуче. Багато випускників-іноземців згодом посіли керівні посади в урядах своїх країн і тепер сприяють зміцненню всебічної співпраці з Україною.

В умовах розбудови незалежної держави життя диктувало необхідність здійснити докорінне реформування концептуальних, структурних і організаційних засад вищої освіти. Особливо вагомими були зусилля професора М. Є. Скиби в організації у 1996 р. гуманітарно-педагогічного факультету, створення якого, по суті, стало початком гуманітаризації вищу, а відтак і прагнення до можливої зміни статусу профільного університету на статус класичного. За всі роки існування закладу жоден факультет не розвивався так швидко, як гуманітарно-педагогічний.

На посаді декана гуманітарно-педагогічного факультету Микола Єгорович відкрив сім нових напрямів гуманітарного профілю: педагогічна освіта, практична психологія, переклад, міжнародна інформація, міжнародні економічні відносини, українська мова, здоров'я людини. З нуля було створено вісім

нових кафедр для організації підготовки фахівців за цими напрямками, а три кафедри реструктуризовано й реорганізовано. Роботою цього факультету університет серйозно заявив про себе в системі Академії педагогічних наук України, налагодив та розвиває з нею наукові зв'язки.

Працюючи деканом факультету, Микола Єгорович продовжував системно підвищувати свій науково-педагогічний рівень. Він активно проводив дослідження із проблем техніки й технології ресурсозбереження у легкій промисловості, керував аспірантами, вдосконалював методичне забезпечення навчальних дисциплін. Результатом цього стало присвоєння йому у травні 1997 р. вченого звання професора кафедри машин і апаратів легкої промисловості.

М. Є. Скиба належить до тієї категорії професорів, для кого навчальний процес і студенти — це святе. Своїм ставленням до професорських та адміністративних обов'язків, людяністю, доброзичливістю і скромністю він завоював щире співчуття професорсько-викладацького складу та студентства.

Дітищем його вважається і факультет міжнародних відносин, завдяки якому свого часу ще у складі ГПФ була започаткована підготовка фахівців за спеціальностями, орієнтованими на міжнародну діяльність: забезпечення інформаційних зв'язків, міжнародної економічної діяльності, фаховий переклад з іноземних мов тощо.

У вересні 1999 р. професор Микола Скиба, будучи деканом гуманітарно-педагогічного факультету, став ще й проректором із навчальної роботи. Таке сумісництво було доволі плідним, особливо у питаннях налагодження співпраці з провідними університетами України для вирішення комплексу непростих питань організації підготовки фахівців за новими напрямками гуманітарного профілю.

У 2001 р. закінчувалися повноваження на посаді ректора університету проф. Р. І. Сіліна. Постало питання про вибори ректора. І студенти, і професорсько-викладацький склад бажали, щоб університет очолила людина, яка у складних умовах економічних та перебудовчих процесів була б достойним продовжувачем усіх добрих справ і традицій, ініційованих і втілюваних у життя Р. І. Сіліним, і яка змогла би внести новий імпульс у життя університету та забезпечити поступальний розвиток закладу. Із трьох кандидатів на посаду ректора загальні збори трудового колективу університету абсолютною більшістю голосів (98%) обрали Миколу Єгоровича Скибу.

Із цього часу розпочався новий етап у житті й діяльності Миколи Єгоровича. Він став керівником багатотисячного колективу студентів і співробітників уже відомого в Україні та поза її межами Технологічного університету Поділля, взяв на себе важкий тягар відповідальності за його подальшу долю. Вже тоді давалися взнаки економічні негаразди, не було видно кінця перебудовчим процесам, у які з головою поринула система освіти України; законодавча й нормативна база освітньої діяльності не відповідала необхідним вимогам. Потрібно було мати мужність не злякатися такої складної і непевної ситуації. Новий очільник вищу не спасував і розпочав свою ректорську діяльність із того, що ініційовував розроблення Комплексної цільової програми розвитку університету на період 2002–2006 рр. за основними напрямками діяльності та активно організував і контролював її виконання. Незважаючи на постійний брак коштів, ця програма була в основному виконана, і фактично за її результатами М. Є. Скиба звітував перед Колегією МОН України про свою роботу на посаді ректора в першу каденцію.

У лабораторії міцності структурно складних технічних систем

1 вересня 2004 р. університет здобув статус національного. Завдяки досягненням, що призвели до цієї події, Миколу Єгоровича було обрано і затверджено на другий термін перебування на посаді ректора університету.

Не можна обійти увагою і те, що за останні роки вчений підготував понад 200 наукових праць, п'ять монографій, п'ять навчальних посібників. За результатами наукових досліджень отримав сім авторських свідоцтв та 18 патентів на винаходи. За його участю виконано та впроваджено у виробництво 18 господарських і держбюджетних науково-дослідних тем.

М. Є. Скибі притаманне глибоке знання справи, висока культура в роботі, вміння масштабно мислити, за що він нагороджений знаками «Винахідник СРСР» (1985) та «Відмінник освіти України» (1994). За вагомі педагогічні, наукові й організаторські здобутки 1 жовтня 1999 р. отримав почесне звання «Заслужений працівник народної освіти України», нагороджений орденом «За заслуги» III ст. У 2002 р. був відзначений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, а у 2005 р. — нагороджений знаком «За наукові досягнення».

Науково-педагогічну діяльність ректор ХНУ поєднує з громадською і як депутат Хмельницької обласної ради очолює постійну комісію з питань розвитку науки, освіти, культури, молоді, спорту та туризму. Обраний головою Ради ректорів вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації Хмельницької області; заносився на дошку пошани «Кращі люди Хмельниччини».

Логічним наслідком багаторічних наукових пошуків в організації сучасних форм гуманітаризації освітньої діяльності вищих навчальних закладів є обрання його у 2010 р. членом-кореспондентом Національної академії педагогічних наук України.

Під керівництвом Миколи Єгоровича Скиби Хмельницький національний університет не лише активно розширює горизонти вітчизняної освіти і науки, а й наполегливо здобуває світове визнання, плідно працює у різних напрямках міжнародного співробітництва, бере активну участь у міжнародних проектах, конференціях. За працелюбність, високий інтелектуальний рівень, людяність ректор користується повагою колективу співробітників та студентів вишу. Усі свої знання і досвід він сповна віддає благородній справі — формуванню і вихованню всебічно розвиненої особистості, висококваліфікованого спеціаліста, покликаного працювати на благо Української Держави.

КОСТОГРИЗ Сергій Григорович

Перший проректор
Заслужений працівник освіти України,
доктор технічних наук, професор

Народився 30 січня 1941 р. у с. Вовчок Бершадського району Вінницької області. Свою трудову діяльність Сергій Григорович розпочав у 1963 р. майстром Гузеріпльського ліспромгоспу Краснодарського краю. Протягом 1965–1966 рр. служив у Радянській армії. У 1966–1969 рр. навчався в аспірантурі Львівського лісотехнічного інституту і після її закінчення був направлений до Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування на кафедру опору матеріалів і деталей машин. У кінці 1969 р. захистив кандидатську дисертацію.

Працюючи в університеті, обіймав посади асистента, старшого викладача, доцента. З 1975 р. — декан механічного факультету, з 1982 р. — проректор із навчальної роботи. За безпосередньої участі Сергія Костогриза розроблено комплекси дидактичних матеріалів і методичного забезпечення із дисциплін «Теорія механізмів і машин», «Деталі машин», «Основи теорії коливань та віброзахисту», створено оригінальні навчальні лабораторії та навчальні кабінети для цих курсів. Протягом багатьох років він керував госпдоговірними науково-дослідними роботами із проблем динаміки технологічного обладнання машинобудування, розробив та впровадив у виробництво оригінальні конструкції стендів для динамічних випробувань пружних муфт і номінально нерухомих з'єднань деталей машин.

У 1995 р. захистив докторську дисертацію. З 2002 р. — на посаді першого проректора університету. У центрі його науково-педагогічної діяльності — питання якості навчального процесу у вищих закладах освіти. Сергій Григорович є співавтором колективних монографій «Державні стандарти професійної освіти: теорія і методика», «Моніторинг якості навчального процесу у вищому закладі освіти», серії методичних розробок із проблем запровадження європейської кредитно-трансферної системи. Під його керівництвом та за його безпосередньої участі розроблений збірник внутрішніх нормативних документів з організації освітньої діяльності Хмельницького національного університету. Впродовж багатьох років Сергій Григорович є членом Науково-методичної комісії Міністерства освіти і науки України зі специфічних категорій.

С. Г. Костогриз — висококваліфікований фахівець, талановитий педагог, умілий та ініціативний організатор і керівник. Він сприяє зміцненню матеріально-технічної бази університету, організації навчально-методичної, науково-дослідної та виховної роботи, що дозволило Хмельницькому технологічному інституту побутового обслуговування за порівняно короткий проміжок часу стати вищим навчальним закладом України широкого профілю — національним університетом. Крім цього, Сергій Григорович — один із провідних учених України з теорії тертя в номінально-нерухомих фрикційних з'єднаннях, автор понад 250 наукових і науково-методичних праць, зокрема 4 монографій (у співавторстві), 30 авторських свідоцтв і патентів на винаходи, багато з яких впроваджені у виробництво. Під його керівництвом виконано чимало науково-дослідних робіт як за державним замовленням, так і на госпдоговірних засадах із різними підприємствами міста, області та України. Розроблені ним методи розрахунку та проектування механізмів широко використовуються у різних конструкторських і проектних організаціях, науково-дослідних інститутах та вищих навчальних закладах.

С. Г. Костогриз успішно передає свій досвід іншим викладачам і молодим ученим, постійно дбає про підвищення їхньої кваліфікації. Під його науковим керівництвом захищена одна докторська і п'ять кандидатських дисертацій. Він бере активну участь у громадському житті університету та за його межами, є членом спеціалізованої вченої ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій у Хмельницькому національному університеті, виконує цілу низку інших громадських доручень. У 2012 р. Сергій Костогриз святкує своєрідний ювілей: виповнюється 30 років його діяльності у стінах університету на посаді проректора.

Сергій Григорович користується заслуженим авторитетом колективу університету. У наукових колах України та серед виробників він є знаним фахівцем із проблем механіки машин. Це мудрий педагог і наставник, доброзичлива, чуйна, всебічно розвинена, високоінтелектуальна людина.

Нагороджений орденом «Знак Пошани», нагрудними знаками «Винахідник СРСР» та «Творець».

ВОЙНАРЕНКО Михайло Петрович

Проректор з науково-педагогічної роботи,
перший проректор
Заслужений діяч науки і техніки України,
доктор економічних наук, професор

Народився 22 липня 1950 р. у с. Струга Новоушицького району Хмельницької області. У 1976 р. із відзнакою закінчив Хмельницький технологічний інститут побутового обслуговування. У 1983 р. захистив кандидатську, а у 1995 р. — докторську дисертацію в галузі економіки.

З 1975 р. Михайло Войнарєнко працює у Хмельницькому національному університеті: спочатку на громадській роботі, згодом асистентом, старшим викладачем, доцентом, заступником декана інженерно-економічного факультету, завідувачем кафедри обліку та аудиту. З 1999 р. — проректор з економічних питань, з 2001 р. — проректор із навчальної роботи, з 2004 р. — проректор із науково-педагогічної роботи, а з 2008 р. — перший проректор.

Ще у студентські роки виявляв наполегливість у навчанні, був дипломантом республіканських конкурсів студентських науково-дослідних робіт, командиром студентських будівельних загонів. Під час навчання в докторантурі брав участь у підготовці законів України «Про підприємства в Україні» і «Про державну податкову службу України», прийняті Верховною Радою України.

У 1996 р. М. П. Войнарєнку було присвоєно звання професора. В 1997 р. його обрали дійсним членом Міжнародної академії інформатизації (Москва), 2000 р. — Академії економічних наук України, 2001 р. — Української академії економічної кібернетики, а 2008 р. — Міжнародної академії наук з економіки, екології і безпеки життєдіяльності (Санкт-Петербург).

У колі наукових інтересів ученого — кластерні технології і моделі об'єднання підприємницьких структур на рівні регіону; впровадження інновацій та залучення інвестицій в Україну; розвиток сфери обслуговування населення; побудова ефективних організаційних структур управління підприємствами з використанням методів функціонально-вартісного аналізу; удосконалення оподаткування і розробка системи фінансових показників суб'єктів господарювання; міжнародні бухгалтерські стандарти та адаптація їх до національної системи обліку і звітності; дослідження питань маркетингу, логістики, організації підприємницької діяльності.

Під керівництвом Михайла Петровича захищено 20 кандидатських і 2 докторські дисертації. Готуються до захисту ще 2 докторанти, 8 аспірантів і 8 здобувачів наукового ступеня кандидата наук. Вчений опублікував близько

400 праць, із них 35 наукових монографій, підручників, навчальних посібників. Крім того, у різних виданнях побачили світ його поетичні твори (2 збірки та понад 40 публікацій віршів у газетах і журналах).

Професор Войнарєнко — відповідальний редактор серії «Економічні науки» Вісника ХНУ, член редколегії журналів «Економіст» (Київ), «Экономическое возрождение России» (Санкт-Петербург); голова спецради із захисту кандидатських і докторських дисертацій при Хмельницькому національному університеті та спецради із захисту докторських дисертацій при Київському національному університеті харчових технологій. З 1995 р. під його керівництвом виконано три держбюджетні, 11 госпдоговірних наукових тем і зараз триває робота ще над 5-ма.

З 1996 р. є координатором і директором міжнародних програм ТАСІS, ОБСЄ, НАТО на Хмельниччині. У 2006 р. виграв найбільший в Україні освітянський грант на фінансування проекту програми НАТО «Партнерство заради миру» на три роки обсягом фінансування 300 тис. євро, яка у 2009 р. була продовжена зі збільшенням фінансування ще на 500 тис. євро.

М. П. Войнарєнко пройшов стажування за кордоном (Німеччина — 1996, 1998, Франція — 1998, Великобританія — 2002), брав участь у XV Всесвітньому конгресі наукових обчислень, моделювання і наукової математики (1997); є членом Міжнародної асоціації українських економістів (МАУЕ), віце-президентом Асоціації «Поділля-Перший», яка впроваджує кластерні моделі об'єднання підприємств, головою Хмельницького обласного товариства «Знання» України.

У 1998–2003 рр. був експертом Міністерства освіти України щодо проведення наукової та науково-технічної експертизи з питань техніко-економічної обґрунтованості бізнес-планів, інноваційних програм та проєктів для оцінки їх економічної доцільності. З 2004 р. — член експертної комісії з економіки Наукової ради Міністерства освіти і науки України, з 2006 р. — експертної комісії з економіки Державної акредитаційної комісії України.

Нагороджений нагрудним знаком «Відмінник освіти України» (1997), почесними грамотами Міністерства освіти України (1996, 1999), Кабінету Міністрів України і Верховної Ради України (2005), а також орденом «За заслуги» III ст.

ПАРАСКА Георгій Борисович

Проректор із наукової роботи
Доктор технічних наук,
професор

Народився 11 квітня 1956 р. у с. Ялтушків Барського району Вінницької області. Закінчивши 1980 р. з відзнакою Хмельницький технологічний інститут побутового обслуговування за спеціальністю «Машини і апарати легкої промисловості», почав працювати інженером НДС рідного вишу.

Одночасно із науково-педагогічною діяльністю Георгій Борисович навчався в аспірантурі та докторантурі Київського технологічного інституту легкої промисловості, де 1986 р. успішно захистив кандидатську, а 2000 р. — докторську дисертацію. У 2002 р. отримав учене звання професора.

Починаючи з 1986 р., Г. Б. Параска послідовно пройшов шлях від асистента, старшого викладача, доцента до професора кафедри «Машини і апарати легкої промисловості». Він виконував обов'язки завідувача кафедри (1990–1991) та директора Інституту технологій, дизайну та сервісу (з 2004 року). Як директор брав участь в відкритті підготовки фахівців за напрямом «Мистецтво» (спеціальність «Дизайн»). За останні роки студенти цієї спеціальності підтвердили свій високий професійний рівень — про це свідчать перемоги на міжнародних мистецьких конкурсах.

У 2008 р. був призначений на посаду проректора з наукової роботи.

Із діяльністю Г. Б. Параски на цій посаді пов'язаний подальший розвиток університету як наукового центру Поділля. Зокрема за останні чотири роки захищено 15 докторських та 130 кандидатських дисертацій, працюють п'ять спеціалізованих рад із захисту докторських та кандидатських дисертацій, щорічно проводиться більше десятка міжнародних та республіканських наукових конференцій, видається шість фахових та міжнародних наукових журналів, об'єм фінансування наукових досліджень перевищив 3 млн гривень.

Організуючи наукову діяльність вишу, Георгій Борисович враховує світові тенденції в розвитку інноваційних технологій. За останні роки в університеті суттєво розширено роботу науково-виробничих центрів, міжгалузевих, регіональних та проблемних лабораторій, створено лабора-

торії промислової хімії, нанотехнологій зміцнення матеріалів, енергоощадних технологій, медико-біологічних досліджень, штучного інтелекту та робототехніки тощо. Під керівництвом професора Г. Б. Параски виконано більше 10 держбюджетних та госпдоговірних науково-дослідних тем.

Георгія Борисовича неодноразово призначали головою експертних комісій із проведення акредитаційної експертизи вишів, зокрема Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури та Львівської національної академії мистецтв.

У сфері наукових інтересів професора Г. Б. Параски важливе місце посідають дослідження машин та технологій легкої промисловості. Основні положення цієї теми викладені у монографії «Стабілізація натягу ниток основи на в'язальних машинах». При цьому розроблено принципово нові, високоефективні пристрої, які впроваджено не тільки на вітчизняних підприємствах, а й за кордоном.

Останні дослідження спрямовані на розробку енергоощадних технологій у системах теплопостачання та технологій утилізації промислових і побутових відходів, що є дуже актуальними сьогодні.

Серед основних результатів науково-педагогічної діяльності Георгія Параски — понад 200 наукових праць, 17 авторських свідоцтв і 23 патенти на винаходи. Результати його досліджень упроваджені в Україні та за кордоном. За результатами інноваційних розробок нагороджений нагрудним знаком «Винахідник СРСР». Науковець є автором кількох монографій та навчального посібника. Під його керівництвом захищено три кандидатські дисертації.

Г. Б. Параска — член Наукової ради Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, експертної ради з харчової та легкої промисловості при Державній акредитаційній комісії.

За багаторічну плідну наукову і науково-педагогічну діяльність, вагомі творчі здобутки, видатні наукові досягнення, впровадження їх у практику та високий професіоналізм нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

НИЖНИК Віктор Михайлович

Проректор із науково-педагогічної роботи
Доктор економічних наук,
професор

Народився 21 травня 1960 р. У 1979 р. закінчив Чернівецький індустріальний технікум і після служби в армії навчався у Хмельницькому технологічному інституті побутового обслуговування на інженерно-економічному факультеті.

Науково-педагогічна діяльність В. М. Нижника розпочалася з 1987 р. на посаді молодшого наукового співробітника НДС та асистента кафедри організації і нормування праці. У 1990 р. вступив до аспірантури Хмельницького технологічного інституту і за три роки захистив кандидатську дисертацію. Згодом працював викладачем, старшим викладачем, доцентом кафедри організації і нормування праці. У 2001 р. в Інституті економіки НАН України захистив докторську дисертацію «Механізм регулювання затрат і результатів праці в перехідній економіці». У 2003 р. Віктору Михайловичу присвоєно звання професора кафедри міжнародних економічних відносин.

З 2002 р. працював на посаді проректора з економічних питань і соціального розвитку університету, з 2008 р. — проректора із фінансово-економічної діяльності, а з 2010 р. — проректора із науково-педагогічної роботи ХНУ.

Професор В. М. Нижник є головою кількох комісій університету, заступником голови спецради із захисту докторських дисертацій ХНУ, головою міжкафедрального наукового економічного семінару, членом спецради із захисту докторських дисертацій Київського національного університету технологій та дизайну і членом Регіонального комітету з економічних реформ Хмельницької обласної державної адміністрації.

Наукову та педагогічну діяльність Віктор Нижник поєднує з розвитком і становленням кафедри міжнародних економічних відносин, яку очолює з 2002 р.

У його особистому творчому доробку понад 150 наукових праць. Серед основних публікацій — індивідуальні та колективні монографії, зокрема «Затрати і результати праці в транзитивній економіці: проблеми теорії і практики», «Управління підприємством: організаційно-економічний аспект», «Тенденції та оцінка чинників підвищення ефективності функціонування підприємств машинобудування», «Механізм мотивації високопродуктивної праці персоналу підприємств», «Ефективність використання трудового потенціалу: теорія і практика» та ін.

За останні роки професор В. М. Нижник підготував до друку і видав 6 підручників та навчальних посібників, основні серед яких — «Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка», «Економічна дипломатія та економічна безпека України», «Історія економіки та економічних вчень», «Економічна безпека України в системі євроатлантичних інтеграційних процесів».

Віктор Михайлович — член редакційних колегій наукових видань «Вісника Хмельницького національного університету», «Університетські наукові записки», часопису Хмельницького університету управління та права. У 2006 р. обраний академіком Академії наук Вищої школи України, а у 2008 р. — академіком Академії економічних наук України зі спеціальності «Міжнародна економіка».

Під його науковим керівництвом підготували і захистили кандидатські дисертації більше 20 аспірантів та здобувачів. Основними напрямками фундаментальних та прикладних досліджень наукової школи «Механізми регулювання в економічній, інноваційно-інвестиційній та соціально-трудої сферах України на шляху до Європейського Союзу» професора В. М. Нижника є: формування та реалізація механізмів інноваційного розвитку України; механізми забезпечення економічної безпеки України в розвитку інтеграційних процесів; мотиваційні механізми регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств та ринку праці в контексті інтеграції України до ЄС; формування механізмів оцінки і регулювання соціального захисту населення України та міграційних процесів населення; соціально-економічні аспекти управління якістю та конкурентоспроможністю робочої сили за умов становлення ринку праці; інноваційно-інвестиційний розвиток регіонів України в контексті європейської інтеграції; механізми оцінки й мотивації праці персоналу промислових підприємств; механізми управління фінансовими ресурсами та прибутковістю підприємств машинобудування і легкої промисловості тощо.

В. М. Нижник нагороджений почесними грамотами Верховної Ради України, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Хмельницької обласної та міської рад, орденом князя Костянтина Острозького Академії соціального управління, Всеукраїнською премією імені Сергія Подолинського.

ЙОХНА Микола Антонович

Проректор із науково-педагогічної роботи
та міжнародних зв'язків
Завідувач кафедри менеджменту,
кандидат технічних наук, професор

Викладацьку діяльність Микола Йохна розпочав у Хмельницькому технологічному інституті побутового обслуговування після закінчення у 1985 р. аспірантури при Київському технологічному інституті легкої промисловості. У 1987 р. він захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Організація виробництва». До 1989 р. працював асистентом, а протягом 1989–2000 рр. — доцентом кафедри економіки та організації виробництва. З квітня 2002 р. — проректор із науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків Хмельницького національного університету.

Із моменту призначення Миколи Антоновича на посаду проректора в університеті суттєво поліпшилися показники міжнародної діяльності. Щорічно за програмами міжнародного співробітництва у навчальний і науковий процес з іноземних джерел фінансування було залучено близько 4 млн гривень, десятки студентів і викладачів стажуються і навчаються за кордоном за програмами обміну.

У 2003–2005 рр. М. А. Йохна керував реалізацією міжнародного проекту «Менеджмент і бізнес-освіта в Україні». З 2010 р. є координатором міжнародного проекту TEMPUS «Мережева взаємодія університетів-партнерів у реалізації багаторівневої системи підготовки і підвищення кваліфікації фахівців у сфері освітнього менеджменту». Багато зусиль докладає до розвитку матеріально-технічної і лабораторної бази університету. Був одним з ініціаторів і активним учасником створення «Українсько-польського центру» та «Компетентного центру освітнього менеджменту і міжнародних освітніх програм».

З 2007 р. за сумісництвом обіймає посаду завідувача кафедри менеджменту. Під його керівництвом колектив не раз посідав призові місця у загальноуніверситетському рейтингу. З ініціативи завідувача і за його активної участі на кафедрі було відкрито дві нові спеціальності: «Управління інноваційною діяльністю» (2009), «Менеджмент зовнішньо-економічної діяльності» (2011).

Досвід викладацької та науково-дослідницької діяльності у сфері економіки, організації і управління діяльністю підприємств складає 32 роки. У сфері наукових інтересів

ученого — проблеми управління інноваційним розвитком регіону, створення регіональних науково-технологічних парків, центрів та бізнес-інкубаторів, проблеми освітнього менеджменту та економіки освіти, а також проблеми інституційної трансформації економіки перехідного типу.

Микола Йохна приділяє багато уваги підготовці висококваліфікованих кадрів у галузі економіки та менеджменту, вдосконаленню навчального процесу, керує дисертаційними роботами аспірантів (із них п'ятеро вже захистили дисертації). 2007 р. отримав учене звання професора. Був головою та членом оргкомітетів численних міжнародних конференцій.

Під його керівництвом виконано багато науково-дослідних робіт як за державним замовленням, так і на господарських засадах із різними підприємствами міста й області. Їх результати впроваджено у виробництво та навчальний процес.

М. А. Йохна — автор і співавтор понад 120 наукових і 20 методичних праць, зокрема двох підручників («Менеджмент організацій» і «Менеджмент»), чотирьох навчальних посібників («Менеджмент», «Економіка і організація інноваційної діяльності», «Інноваційний менеджмент» і «Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства») із грифом Міністерства освіти і науки України, а також трьох монографій: «Концепції інституціональної економічної теорії в управлінні розвитком соціально-економічних систем», «Трансфер технологій: форми і методи ефективного здійснення» і «Scientific basis of modern technology: experience and prospects».

Микола Антонович бере активну участь у виховній та громадській роботі. У 2006 р. був обраний депутатом Хмельницької обласної ради, працював заступником голови постійної комісії обласної ради з питань науки, освіти, культури, молоді, спорту й туризму.

Нагороджений багатьма дипломами, грамотами і преміями, зокрема Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України. Отримав подяку Президента України.

ШИНКАРУК Олег Миколайович

Проректор з організації діяльності,
контролю та перспективного розвитку
Доктор технічних наук,
професор

Народився 23 серпня 1970 р. у с. Шрубків Летичівського району Хмельницької області. У 1987 р. вступив до Дніпропетровського вищого зенітного ракетного інженерно-командного училища військ протиповітряної оборони і в 1991 р. отримав спеціальність інженера з експлуатації радіотехнічних засобів.

З 1993 р. розпочав науково-педагогічну діяльність в Інституті Прикордонних військ України м. Хмельницького на посаді викладача кафедри інженерно-технічних засобів охорони кордону.

У 1996 р. Олег Шинкарук захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук за спеціальною закритою темою і 1997 р. отримав учене звання доцента. У 1999 р. здобув другу вищу освіту, закінчивши факультет управління Національної академії Прикордонних військ України за спеціальністю «Управління персоналом». Незабаром, 2001 року, захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук за спеціальною закритою темою, а 2003 р. отримав учене звання професора.

Обговорення наукових проєктів
та перспективних планів

Так протягом 1993–2002 рр. Олег Миколайович пройшов шлях від викладача, старшого викладача кафедри, провідного наукового співробітника науково-дослідного відділу академії, секретаря вченої ради академії до професора, заступника начальника кафедри. З травня 2002 р. по грудень 2007 р. обіймав посаду начальника кафедри інженерного та технічного забезпечення охорони кордону Національної академії Державної прикордонної служби України (Хмельницький), а у грудні 2007 р. був звільнений за виступом років у запас Збройних сил України.

З грудня 2007 р. обіймає посаду завідувача кафедри радіотехніки та зв'язку Хмельницького національного університету, а з січня 2010 р. виконує обов'язки проректора з організації діяльності, контролю та перспективного розвитку цього ж вишу.

Основними результатами науково-педагогічної діяльності Олега Шинкарука є підготовка 16 кандидатів наук, розробка двох монографій та восьми навчальних посібників із грифом МОН, близько 65 наукових праць та отримання чотирьох патентів на корисні моделі. Нагороджений знаком «Відмінник освіти України».

Серед наукових інтересів — забезпечення надійності радіотехнічних систем, математичне моделювання та оптимізація прийняття рішень, когерентна обробка сигналів в імпульсній радіолокації.

О. М. Шинкарук є головою спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій ХНУ за спеціальностями «Радіотехнічні пристрої та засоби телекомунікацій», «Радіотехнічні та телевізійні системи».

За період проходження військової служби в Державній прикордонній службі України нагороджений Андріївською медаллю «Державна прикордонна служба України» — «За віру та вірність Міжнародної Георгіївської академії безпеки і права, медалями «За бездоганну службу» I–III ступенів, «П'ятнадцять років Державній прикордонній службі України», «За сумлінну службу в Прикордонних військах України», «Г. К. Жукова», «Захиснику Вітчизни» та «60 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.».

ФОМОВ Анатолій Дмитрович

Проректор
з адміністративно-господарської роботи
та виробничого навчання

Народився 1 січня 1949 р. у Хмельницькому. У 1966 р. закінчив Хмельницьку середню школу № 1. Упродовж 1966–1968 рр. працював слюсарем-складальником Хмельницького радіотехнічного заводу, а в 1968–1970 рр. служив у повітряно-десантних військах Збройних сил СРСР.

Після демобілізації з армії був прийнятий на роботу учбовим майстром кафедри технології металів Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування.

Без відриву від основної роботи з 1971 р. по 1977 р. навчався на вечірньому відділенні механічного факультету цього інституту й, успішно захистивши дипломний проєкт, отримав кваліфікацію інженера-механіка за спеціальністю «Технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти».

Анатолій Фомов за час роботи в університеті пройшов шлях від учбового майстра, старшого інженера науково-дослідного сектора до головного інженера відділу технічного забезпечення навчального процесу.

У 1984 р. ректор інституту Р. І. Сілін запропонував призначити А. Д. Фомова проректором з адміністративно-господарської роботи. Цю посаду Анатолій Дмитрович обіймає упродовж 28 років.

За час роботи проректором з адміністративно-господарської роботи та виробничого навчання Анатолій Фомов проявив себе вмілим керівником, висококваліфікованим фахівцем, вимогливим до себе та підлеглих. Він зробив вагомий особистий внесок у розвиток навчальної, наукової, лабораторної, спортивної бази університету, створення належних умов проживання студентів, організації цікавого дозвілля та відпочинку.

За його активної участі побудовано два навчальні корпуси, два студентські гуртожитки, спортивний комплекс, навчальну виробничу та водноспортивну бази, ботанічний сад, котельню. На стадії завершення будівництва перебуває навчальний корпус № 5, підтримується в належному стані 17 гектарів території університету, виконується значний об'єм будівельних і ремонтних робіт для підтримання та забезпечення матеріально-технічної бази університету.

Анатолій Фомов користується авторитетом серед професорсько-викладацького складу, співробітників і студентів університету. Нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, нагрудним знаком «Відмінник освіти України», грамотою Верховної Ради України, ювілейною відзнакою «Ветеран інституту».

Ботанічний сад університету